

Nr 336.

Av herr **Andersson** i Stockholm, *angående anslagen för garnisonssjukhusen.*

I motion vid 1931 års riksdag hemställde undertecknad, att anslaget för avlönande av kokerskor, köksbiträden och städerskor vid garnisonssjukhusen måtte beräknas så, att deras arbetstid kunde begränsas till 48 timmar pr vecka. Förslaget avslogs, men i den utredning, som verkställdes, visades, att ifrågasvarande personal har en arbetstid uppgående ända till 87 timmar i veckan. Det måste väl dock medgivas, att det under alla förhållanden är staten ovärdigt att i sådan utsträckning utnyttja personalens arbetskraft. I dessa tider av arbetslöshet borde det betraktas som ett samhällsintresse att bereda så många människor som möjligt arbete, vilket dock icke sker, om en del av de i statens tjänst anställda tvingas arbeta i det närmaste dubbelt så lång tid som eljest anses normalt.

Kokerskorna vid garnisonssjukhusen i Stockholm och Boden äro relativt lågt avlönade och enligt vad jag erfarit, har det visat sig svårt att förvärva och behålla duglig arbetskraft på dessa poster. Chefläkaren vid sjukhuset i Boden har vid olika tillfällen gjort framställning om, att kokerskan därstädes måtte uppflyttas en lönegrad, och kokerskorna i Stockholm ha framställt anspråk i samma riktning. Enligt statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t medgivit en uppflyttning av kokerskorna i Stockholm. Samma skäl föreligger emellertid för en uppflyttning av samma personal i Boden.

Med hänvisning till vad jag sålunda anför, får jag härmed föreslå,

att riksdagen måtte vid beräkning av anslagen för garnisonssjukhusen beräkna detta så, att en rimlig minskning av arbetstiden kan företagas för kokerskor, köksbiträden, sjukhusbiträden och städerskor samt att lön till kokerskan vid sjukhuset i Boden må uppflyttas en lönegrad.

Stockholm den 22 januari 1932.

Edoff Andersson.